

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XI

4/2013

december

Štvrťročník

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,

zasnežené polia naznačujú, že sa blíži čas Vianoc a príchod Nového roka 2014. Je to čas bilancovania, hodnotenia, ale aj nových plánov, predsavzatí a očakávaní, čo prinesie.

Kanalizácia v skúšobnej prevádzke

Som rád, že kanalizácia je ukončená a máme možnosť sa napájať v rámci skúšobnej prevádzky, ktorá je určená na pol roka a počas nej budú odstraňované vzniknuté nedostatky. Tí, ktorí ste si ešte neprevzali brožúrky k napojeniu, zastavte sa na obecnej úrade. Sú v nich pokyny k napojeniu a aj všetky potrebné informácie. Verím, že sme natoľko uvedomelí, že tie zápachy, ktoré sa často šíria dedinou, už budú históriou a žiadne splašky už nebudú končiť v rieke.

Nový koberec na ceste, vylepšenia KD Potešilo ma aj to, že sme stihli zaasfaltovať aspoň časť cesty od úradu smerom hore. Tento úsek sme realizovali ako združenú investíciu z financií, ktoré sme dostali od štátu na opravu miestnych komunikácií po zimnej údržbe 5 133 € plus dotácia z rezervy predsedu vlády 8 000 € a 2 000 € z nášho rozpočtu.

Nový koberec na ceste, vylepšenie KD

Tí, ktorí ste si našli čas na naše obecné domy ste si určite všimli nové vstupné dvere do kultúrneho domu a aj nové okná a dvere v estrádnej sále. Štyri veľké okná boli zafinancované z ušetrených peňazí z tombol obecných plesov, za čo patrí poďakovanie poslankyniam OZ, ktoré tieto plesy organizujú. Vstupné a prechodové dvere boli zaplatené z rozpočtu. Medzi kultúrnym domom a bytovkou vyrástol prístrešok, ktorý sme svojpomocne vybudovali pre nové smetiarske auto. Trochu mám obavy, ako sa rozbehne nový systém zberu smetí. Ideme do niečoho nového a určite zo začiatku vzniknú problémy, no verím, že to spolu nejako zvládneme a tento systém bude prínosom pre nás všetkých a nebudeme musieť zvyšovať poplatky za smeti. Treba si priznať, že v separovaní máme ešte rezervy a keď si budeme plniť svoju populnicu, tieto rezervy využijeme.

Rok ubehol, čas nezastaví

Tak sme zasa o rok starší. Tí – nást'ovní si radi nejaký ten rôčik pridajú a my starší by sme si zase chceli rok-dva-tri ubrať. Ale čas nezastavíme. Mnohí z nás si na záver roka nájdú čas a hodnotia končiaci rok – spomíname a tešíme sa zo stretnutí, ktoré nám zohriali srdcia, smútime za tými, ktorí už nie sú s nami, či premárnenými príležitosťami. Na mnohé chvíle by sme radi zabudli, ale častokrát až čas ukáže, že niektoré z nich nás posilnili a z mnohých sme sa mohli poučiť. Vďaka náročným skúškam sa môžeme stať chápavejšími a tolerantnejšími k chybám iných aj k sebe samým.

Nech nám už rok nadelil čokoľvek, tešme sa zo života a rozdávejme radosť a úsmev okolo, aby sa nám malo čo vrátiť.

Želáme vám pokojné a požehnané vianočné sviatky a v novom roku šťastie na prajných ľudí.

Redakcia

Bohatstvo obce je v občanoch

Obec je bohatá ak tam žije veľa obetavých a ochotných občanov, ktorí dokažu urobiť niečo pre svoju obec. U nás žije veľa takýchto ľudí. A je dobre, že sa starosta obce a poslanci obecného zastupiteľstva rozhodli pri príležitosti obecných hodov verejne oceňovať takýchto občanov.

Tento rok sa tak stalo prvýkrát a ocenenie dostali Pavol Zdurjenčík a hokejbalový klub Papradno (str. 12.)

Blahoželáme a želáme, aby to bolo povzbudením pre každého, kto obci venuje časť svojho voľného času.

Nové a schválené projekty

Teší ma, že do ďalšieho roka vstupujeme aj so schválenými projektami a niečo nové sa aj tento rok v Papradne vybuduje. Náučný chodník sme v spolupráci s našimi turistami rozbehli už teraz a výsledkom by mala byť turistická trasa cez „Podhúboč“ popod „Háj“ smerom k štiavnickej kaplnke a potom okolo Koliby cez Vrchovú späť do dediny. Na tejto trase bude päť prístreškov s posedením a informačnou tabuľou. Ďalším schváleným projektom je Úprava verejného priestranstva za OÚ. V rámci tejto úpravy bude v priestoroch, kde je teraz chátrajúca budova na náradie a hromada plastov vybudovaná oddychová, parková zóna s lavičkami a zeleňou. Pri realizácii budeme

potrebovať aj vašu pomoc, nakoľko tento projekt bol limitovaný určitou sumou a uprednostnil som financie do vybudovania nových priestorov. Prípravu priestranstva a odstránenie starých budov zrealizujeme svojpomocne. V týchto priestoroch by sme potom chceli vybudovať amfiteáter a vytvoriť priestor pre pekné letné podujatia. No a zatiaľ posledným schváleným projektom je folklórny festival Autentické hodnoty v Javorníkoch ukryté, ktorý bude pokračovaním toho, čo naša folklórna skupina Podžiaran začala. Projekt je realizovaný cez VÚC Trenčín z fondu mikroprojektov v rámci Programu cezhraničnej spolupráce a spracovali sme ho s Lenkou Janduškovicou, s Považským osvetovým strediskom a

Pokračovanie na str. 2

Pokračovanie zo str. 1

našou družobnou obcou Karolíka. V rámci tohto projektu na tejto akcii vystúpi podstatne viac folklórnych skupín a aj z Moravy. Do projektu bolo možné začleniť aj technickú podporu, tak sme spracovali podklady k novému ozvučeniu kultúrneho domu. Do návrhu rozpočtu som zapracoval aj financie na zmenu územného plánu obce, ktorý to už potrebuje. A ešte jedna aktivita, ktorú som začal a ktorá by bola prínosom hlavne pre starších občanov je rozbehnutie dopravnej služby, v rámci ktorej by sme zabezpečovali odvoz starších občanov a ľudí s obmedzenými pohybovými schopnosťami do nemocnice. Spracoval som žiadosť o dotáciu 20 000 € na zakúpenie vozidla s nájazdovou plošinou, ktoré by sme na túto službu používali a budem sa snažiť, aby sme ju aj dostali. V tejto súvislosti by som poďakoval poslancom, ktorí hlasovali za prijatie VZN obce o tejto službe, bez ktorého som nič nemohol začať. Nemenujem ich, aj keď zasadnutia zastupiteľstva sú verejné a myslím, že ľudia by mali vedieť ako poslanci hlasujú. A tak píšem iba čo sa urobilo, čo sa plánuje a bez mojich komentárov.

S nastávajúcou zimou by som Vás chcel poprosiť o parkovanie vozidiel vo dvoroch, aby traktory mohli ohriať naše cesty v celej šírke.

Chcem poďakovať všetkým tým, ktorí ma podporili vo voľbách do VÚC. Výsledok v Papradne mi dodal silu a chuť dokončiť, čo som začal. Všetkým vám úprimne ďakujem.

Naše hody

Poďakovanie si tiež zaslúži každý, kto pomohol pri organizovaní Ondrejovských hodov. Majstri kuchári spracovali 400 kg živej bravčoviny. Maximum mäsa išlo na prípravu jelít, pečeného mäsa a zabíjačkovej kapusty, ktoré podľa apetitu návštevníkov boli chutné. Zvyšné mäso je odložené na prípravu večere a občerstvenia na obecný ples.

Názory na prácu nie sú vždy zhodné

V dnešnom čísle si máte možnosť prečítať aj článok poslancov, ktorí reagujú na moje zverejnenie ich postoja k rozšíreniu vodovodu. Pri rozšírení vodovodu na „Lašteč“ to bolo na dve zastupiteľstvá dohadovania, aby sme z ušetrených peňazí z roz-

počtu rozšírili vodovod na tejto vetve. Nenavrhol som ju pre to, že tam bývajú svokrovci a švagor, čo mohli v pohode napísať keď si to myslia, ale pre to, že to bola jediná vetva, ktorú sme mohli na konci roka za 20 000 € počas mesiaca vybudovať, nakoľko sme všetci vedeli, že cesty sa po zime budú asfaltovať a v tomto úseku chýbala už len voda. Taktiež sú tam priestory na výstavbu. Je presne rok od vtedy a žiadne slovo, že to bolo naše dobré rozhodnutie, 13 rodinných domov túto vodu používajú, je tam pekná nová cesta. Blíži sa volebný rok a počítam, že útoky na moju osobu sa budú stupňovať, aj keď si myslím, že lepší spôsob ako si robiť predvolebnú kampaň a budovať dobré meno sú dobré skutky a pomôcť kde sa dá.

Zlé osobné vzťahy neprospievajú práci

Osobné vzťahy by sa nemali prenášať do pracovných. Na obci robiť „politiku“ a deliť sa na koalíciu a opozíciu je na škodu obce. Do konca volebného obdobia urobím všetko, čo bude v mojich silách, aby sa rozvoj obce nezastavil a v konečnom dôsledku sa budeme všetci volení zástupcovia obce zodpovedať vám, ktorí ste nás volili. A koncoročný odpočet? Občania ktorí vidia, že sa dedina rozvíja a že niečo robím nepotrebujú aby som im to ešte aj pripomínal a tí, ktorí to nechcú vidieť to nevidia aj keď im to stokrát zopakujem.

Zo srdca vďaka

Na záver srdečné ĎAKUJEM všetkým, ktorí pomáhajú pri rozvoji našej obce pri všetkých podujatiach, zveľaďovaní majetku obce, pri udržiavaní športu a kultúry v obci. Iba vďaka vám a vašej obetavosti sa Papradno posúva dopredu. Ešte jedno ĎAKUJEME za nás všetkých pre pána Štefana Meliša, ktorý daroval veľké množstvo kníh do našej knižnice.

Prajem nám všetkým pekné adventné obdobie, bez stresov z nakupovania, plné srdečnosti a úcty k druhým. Požehnané vianočné sviatky naplnené rodinnou pohodou a šťastné vykročenie do Nového roka 2014, ktorý spoločne privítame, šampanským, dobrou náladou a ohňostrojom pri obecnom úrade.

**Starosta obce
Ing. Roman Španihel**

Vážení spoluobčania!

Nebýva zvykom, aby sa poslanci obecného zastupiteľstva prostredníctvom obecných novín vyjadrovali k slovám starostu, ale po posledných vyjadreniach a doslova urážkach na našu adresu už kalich trpezlivosti pretiekol.

Nedá nám, aby sme nereagovali na zverejnený článok v minulom POLAZNÍKU „Slovo starostu“.

Zverejnenie názoru jednej strany bez akéhokoľvek vedomia druhej strany je slušne povedané zvláštne, populistické, neslušné atď. Záujmom nás všetkých poslancov bolo, je a vždy bude zriadenie vodovodu v celej obci. Mala byť podľa možností už v minulosti vybudovaná vodovodná sieť a až potom budovať kanalizáciu a následne asfaltové zvršky. Starosta vo svojom príhovore asi zabudol napísať celú pravdu, a tak si myslíme, že vás všetkých tak trochu zavádzal, alebo skratka klamal.

Za peniaze, ktoré získal na vodovod mu bolo poďakované, ale na otázku kde sa použijú, na ktorú vetvu odpovedal „JA SOM ZOHNAL PENIAZE, JA ROZHODUJEM, KDE SA POUŽIJÚ“. Starosta nenapísal dve základné informácie a to, že peniaze sú zo štátneho rozpočtu nie od sponzorov, alebo vlastné a druhú vec, že nemal žiadny záujem zistiť, kde je rozšírenie vodovodu najpotrebnejšie. Pretože niektoré domácnosti majú vlastnú studňu, samospád a teraz aj tzv. štátnu vodu a niektoré musia denne voziť alebo nosiť pitnú vodu, lebo inej možnosti nemajú. Smutné je to, že v tej domácnosti sú bohužiaľ postihnuté deti. Pri rozširovaní vodovodu na Lašček nás na dvoch zastupiteľstvách presviedčal o nutnosti vybudovania prípojky tejto časti obce. Vážení spoluobčania, domyslite si prečo. Pri rozšírení pod Holý vršok bola posledná prekážka vykúpiť pozemok pod prečerpávajúcu stanicu. To bolo ešte v roku 2011.

Ďalšia polopravda je pri opísanom telefonáte s jedným poslancom, keď zisťoval kde sú dve nevybavené sťažnosti, ktoré nemohol nájsť. Po urgencii na zastupiteľstve kontrolórka nevedela o sťažnostiach nič, alebo nechcela vedieť a starosta na nevybavené písomnosti asi zabudol. Aké prijal opatrenie na odstránenie niekoľkoročných nedostatkov. Žiaľ, sľuby o poriadku a včasnom vybavovaní pripomienok občanov na úrade zostali len sľubmi. Na úseku výstavby je tomu svetlým príkladom.

Nedá nám pripomenúť aj závažnú skutočnosť, ktorá sa nám na dlho zaryje do pamäti, keď nás menovaných poslancov nazval na zasadnutí obecného zastupiteľstva debilmi. Traja sme pred voľbami venovali nemalé úsilie, aby starosta získal čo najviac hlasov. Verte, že do dnešného dňa sa nám ani nepoďakoval. Je smutné, že si špiní do vlastného košiara. Verte, že vždy hlasujeme podľa najlepšieho vedomia a svedomia.

Starosta tak ako to bolo spomenuté v úvode zabúda písať celú pravdu aj pri článku o našich hasičoch. Na priamu otázku pri zlyhaní ľudského faktoru, kde boli pri poslednom požiari ďalšie dve hasičské autá, nemá odpoveď a dlhoročného člena, ktorý tento nedostatok postrehol, nazval klamárom a ignorantom. Pripomína nám to praktiky bývalého režimu, kde jednoduchšie bolo potrestať osobu, ktorá poukázala na problém, ktorý nastal ako problém vyriešiť. Taktiež našej pozornosti neušlo, že starosta si vždy nájde nejakú obeť, ktorú vo svojich článkoch uráža, dehonestuje, alebo sa vysmieva z pravopisu. Ktovie, do koho si „kopne“ nabudúce? Rozhodne sa to na človeka jeho vzdelania a postavenia nehodí.

A na záver takmer po troch rokoch nech uverejní starosta, kedy bude tzv. každoročný odpočet plnenia volebného programu.

**František Balušík, Jozef Kukurdík,
Peter Tarožík a Marek Balušík**

V našej obci

BOLO

27. októbra

Pri príležitosti Mesiaca úcty k starším nedeľné popoludnie patrilo starším občanom. V kinosále KD od 15. Hodiny programom potešili skôr narodených občanov žiaci MŠ, ZŠ a FS Podžiaran.

2. a 3. novembra

pripravila naša agrofarmárka Anna Beníková s osvojím kolektívom milovníkom dobrej kuchyne v Kolibe v Papradne už tradičné poľovnícke hodovanie s pochútkami z diviny. O dobrú náladu sa

30. novembra

Starosta obce a poslanci OZ Papradno chystali na sobotu všetko potrebné, aby Ondrejovským hodom v našej obci nič nechýbalo. Bolo by tomu tak, keby bolo „pomohlo“ aj počasie. Dopoludnia tí čo prišli k obecnému úradu ochutnávali špeciality pravej dedinskej zabijačky a využívali ponuky zo stánkovej ponuky. Ľudovými piesňami potešil každého FS Podžiaran. Po slávnostnej omši v rímsko-katolíckom kostole pokračoval program v kultúrnom dome a večer v estrádnej sále bola zábava.

6. a 7. decembra

Navštívil našu obec Mikuláš a keďže všetky deti boli dobré, veselo obdarovával. Darček sa ušli aj niektorým dospelým, najmä v rodinách. A kto o deň neskôr prišiel na Kolibu, aj tam ho stretol. Bolo dobre a veselo, dobre padli aj pochúťky z čerstvej bravčovinky.

8. decembra

Nedeľňajšiu výstavku Čaro Vianoc v kultúrnom dome poznačila neúčast' detí z materskej a základnej školy. Choroby nedovoli deťom sa jej zúčastniť. Ale ten, kto na ňu prišiel, zavoňal chuť blížiacich sa Vianoc.

15. decembra

predvianočný čas pripomenul aj už tradčný koncert žiakov Súkromnej umeleckej školy Považská Bystrica, pobočka Papradno pod vedením učiteľa Juraja Šípeka.

BUDE

26. decembra

M-bar Restaurant pozýva do estrádnej sály KD na Štefanskú zábavu.

31. decembra

Časť priaznivcov turistiky nevynechá výstup na Bukovinu v susednom Brvništi a pred polnocou vedenie obce pozýva na spoločné ukončenie roka 2013. Pred obecným úradom sa budeme spoločne zabávať od 22. hodiny, pripravené bude občerstvenie, hudba a ohňostroj. Spolu privítajme nový rok 2014

18. januára

prijmite pozvanie na tradične dobrý náš Obecný ples. Organizátori dokážu ziskom z neho podporiť ďalšie aktivity v obci.

22. februára

rodičovský ples aj v tomto roku prinesie dobrú zábavu i nejaké to euro základnej školy.

1. marca

vrcholí fašiangový čas a budeme aj my v obci si užívať veselosti aspoň tak, ako zvyky kážu a ako sme ich prežívali po minulých rokoch spoločne po sprievode masiek v kultúrnom dome.

Svadby

19. 10.

Peter Španihel
Natália Krajčíková

23. 11.

Róbert Kubik
Zuzana Zhorelová

V nedeľu 8. decembra v kultúrnom dome bola výstavka vianočných ozdôb.

Oznam obecného úradu

V roku 2014 sa na Obecnom úrade v Papradne mení počítačový program na evidenciu, výber a inkasovanie daní a poplatkov, preto obecný úrad žiada občanov, aby boli trpezliví a zhovievaví, pokiaľ sa nový systém zabehne.

Upozorňujeme na **povinnosť** podať priznanie k dani z nehnuteľností a psovi do **31.1.2014**, ak ste mali zmenu v priebehu roka 2013 – dedičstvo, kúpa, predaj, prístavby, nadstavby. Zdaňujú sa aj drobné stavby pokiaľ sú pevne spojené so zemou. Keď sa takáto zmena nahlási až v priebehu roka, čo v Papradne nie je nič neobvyklé, potom za to bude vyberaná pokuta **najmenej 5,- eur**. Tiež treba dať pozor, aby daň bola zaplatená do 30 dní od prevzatia rozhodnutia o vyrubení dane, inak bude daňovníkovi vyrubený úrok z omeškania. Za rok 2013 bol tento úrok vyrubený vo výške 194,70 eur.

V tomto čísle Polazníka nájdete vložené tlačivo „**Ohlásenie k poplatku za KO**“, týka sa platenia poplatku za odpad. Keď poplatok za odpad platí jeden člen /vlastník nehnuteľnosti/ za všetkých – vypíše jedno tlačivo, kde uvedie všetkých členov domácnosti, za ktorých preberá poplatkovú povinnosť. Keď bude v domácnosti platiť poplatok za odpad každá osoba za seba, každý si vyplní jedno tlačivo. Toto tlačivo si môžete stiahnuť aj z internetu - zo stránky obce. Tlačivo treba na Obecný úrad – p. Lališovej doručiť do konca januára.

Matričné okienko

* Víťame vás

Sara Gavrila	11. 9.
Tereza Majšíková	2. 10.
Sofia Majšíková	24. 10.
Katarína Králiková	7. 11.
Adam Belušik	17. 11.
Adela Kušanová	20. 11.

Zomreli

Mária Hanajíková (1932)	16. 10.
Anton Majčiník (1922)	19. 10.
Kamil Šamaj (1944)	17. 10.
Karol Lapúnik (1931)	10. 11.

Vyhlásenie redakčnej rady

Vážení občania,

obecné noviny Polazník sme začali vydávať s úmyslom informovať o dianí v obci, o aktivitách našich ľudí a záujmových skupín. Chceli sme, aby to boli noviny pozitívne ladené. Všetkým je nám jasné, že v obci sa môžu vyskytovať a aj sa vyskytujú problémy. Problémy, o ktorých by sme vás radi vecne a bez urážlivej konfrontácie informovali.

V niekoľkých predchádzajúcich číslach sa nám však stalo, že na kritické slová sa ozvali kritizovaní – za tým nasledovala ďalšia bumerangová reakcia. Myslíme si, že väčšina občanov netuší, v čom je problém týchto sporov, nakoľko každá strana uvádza svoju pravdu.

Polazník sú obecné noviny, ale nechceme, aby sa z nich stala platформа na útočenie. Ak sú medzi kýmkoľvek v obci nejaké problémy a nevyjasnené otázky, prosíme, keby sa riešili zoči-voči či už na pôde obecného úradu, obecného zastupiteľstva alebo možno aj pri poháriku vína.

Redakčná rada sa preto rozhodla od nasledujúceho čísla neuvereňovať príspevky alebo ich časti, ktoré sú konfrontačné, urážlivé či útočné a neprispievajú k vyriešeniu vzniknutého problému, ale iba zvyšujú napätie medzi dotknutými stranami i medzi ostatnými občanmi. Prosíme všetkých, aby rešpektovali toto naše stanovisko.

Redakčná rada obecných novín Polazník

K roku viery

Pane, posilni nám vieru!

Na sviatok Krista Kráľa sme zakončili Rok viery, ktorý celá Cirkev prežívala ako príležitosť k objavovaniu krásy našej viery, ktoré vedie k zodpovednejšiemu životu podľa nej. Prišli sme na to, že rok bol na to príliš krátky. Možno stačí, ak v nás naštartoval túžbu viac a permanentne sa vzdelávať v oblasti viery. Pretože stále platí známy výrok sv. pápeža Pia X. (1903–1914): „Najväčším nepriateľom Cirkvi je nevzdelanosť katolíkov vo viere.“

Čo je viera? Je to dar. Dar, ktorý dáva Boh a na ktorý človek odpovedá svojím áno. A navyše je to postoj. Viera nie je filozofický alebo svetový názor, viera je štýl života, viera je uskutočnená odpoveď na Božiu výzvu. Viera je prijatie Božieho Syna Ježiša Krista do nášho života. Viera je krok do tajomstva, je to intimita s Bohom, je to kvas nového života.

Nikto sa nezamiluje preto, lebo sa presvedčil o tom, že zamilovať sa je krásne, alebo preto, že prečítal množstvo kníh o fenoméne zamilovanosti. Človek sa zamiluje preto, lebo sa stretol s osobou, ktorá v ňom prebudila lásku. Podobne je to aj v otázke viery: človek uverí preto, lebo sa stretol s osobou, ktorej možno veriť, s osobou, ktorá vzbudzuje dôveru. Každá láska je láskou voči niekomu – a každá viera je vierou v niekoho. Kresťanská viera nie je vierou v niečo, ale vierou v Niekoho.

Viera je milosťou, teda darom, ktorý Boh udeľuje človeku. Je to nástroj poznania toho, čo Boh zjavuje ľuďom pre ich dobro. Túto milosť dostáva každý človek, pretože Boh túži spasiť všetkých ľudí. V ktorej hodine nám udelí túto milosť, to je v Božích rukách. Túto milosť však možno stratiť, a Boh nemá „povinnosť“ darovať ju znova – preto máme veľkú zodpovednosť za tento poklad.

Na milosť nikto nemá právo. Boh nás obdarúva svojou milosťou, pretože nás miluje. Ak si niekto myslí, že mu vystačí rozum a jeho poznanie, po milosti viery nesiahne, a ak ju aj dostane, tak ju zavrhne. Zostáva uzatvorený len v rozmere dočasného života, ktorý môže sčasti poznávať na základe zmyslových skúseností a rozumových schopností. S milosťou viery dokáže spolupracovať iba ten, koho zaujíma iný

rozmer života, nielen dočasný. Ak chceme u Boha vyprosiť milosť viery pre seba alebo pre iných, treba siahnúť po modlitbe. Keďže je viera takým veľkým pokladom a od nej závisí vstup do večnosti, musíme neustále za tento dar ďakovať a o tento dar prosiť. Volanie apoštolov: „Pane, posilni nám vieru!“ by malo patriť ku každodennej modlitbe kresťana – nielen v Roku viery...

Jozef Hlinka, farár

www.papradno.fara.sk

Erb Farnosti Papradno

14. februára 2008 Svätý Otec Benedikt XVI. zriadil novú Žilinskú diecézu, do ktorej odvtedy patrí aj naša farnosť. Na pamiatku tohto nového územného začlenenia farnosti do Žilinskej diecézy – podobne ako diecéza a každý dekanát – aj Farnosť Papradno má svoj erb, znak vyjadrujúci túto skutočnosť a zároveň charakterizujúci farské spoločenstvo. Tento znak farnosť dostala ako dar.

Sv. omše počas Vianoc

Papradno

25. decembra

00:00 (polnočná)
6:00 (pastierska)
10:30 (slávnostná)

26. decembra

7:40

31. decembra

16:00 (poďakovanie na konci roka)

1. januára

7:40, 10:30

Brvnište:

24. decembra – 22:00
25. decembra – 9:00
26. decembra – 9:00
1. januára – 9:00

Hlavným celebrantom Ondrejovskej sv. omše bol farár Peter Badžgoň.

Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane

Bratova vnučka, trojročná Lívinka pred odchodom domov z návštevy u starých rodičov vyriekla slová, ktoré všetkým prítomným zasiahli srdce: „Mamička, môžeme si dedka zobrať k nám? Mohol by dedko bývať u nás?“

Prekvapeným starým rodičom vyčarila na tvári radostný úsmev a mladí rodičia, ktorým možno myslou bleskovo prebehla tvrdá realita dvojizbového bytu, do ktorého každú chvíľu očakávali nového potomka, si opäť, ale silnejšie uvedomili, pri kom je ich dieťa mimo domáceho prostredia šťastné.

Neviditeľné silné puto medzi starými rodičmi a vnukmi, ktoré objíma celú našu nádhernú planétu. Nedá sa odvážiť ani odmerať v múzeu mier a váh. A predsa hodnotou prevyšuje všetko, čo má merateľné parametre. Túto hodnotu dostalo ľudstvo pri zrode ako dar lásky od Stvoriteľa. Pretrvala veky, je tu dnes a bude i zajtra. Dovtedy, kým budú rodiny. Silu tohto putu, tejto lásky nemusia vykazovať štatistické úrady, nemusia ju hlásať tony zbytočných ponukových oznamov, ktoré sa povalujú v schránkach, pred dvermi domov, bytov či firiem, ktoré zaberajú miesto v kojtajneroch na odpadky, aby napokon upadli do zabudnutia na skládkach za mestom.

Čaro lásky medzi dedkom a vnučkou, babkou a vnukom nepotrebuje žiadnu okázalú publicitu. Tá by ani nevystihla tajnostkársky pohľad, stisk ruky, milé slovo, pohladenie, pofúkание, ... Dedko zastúpi aj najlepšieho svetového brankára, hoci s boľavými kolenami nepohodlne sedí na malom stolčeku a chytá loptu, ktorú mu neúnavne kope „do brány“ jeho vnúčik. Ten sa zas teší z gólov, ktoré mu dedko schválne nechytí a toto šťastie tichučko rastie s ním do chvíle, keď ho on sám podáva ďalej.

K tomu, aby vzťahy medzi starými rodičmi a vnukmi boli pevné, by mal prispievať i štát – dobrými zákonmi, múdrymi poslancami, ktorým by malo ležať na srdci, aby každý občan mohol povedať, že vo svojej krajine žije rád a cíti sa sám dobre. Tak dobre, ako sa malá Lívinka cítila u starých rodičov.

Aj to je čerpanie zo žriedla odkazu Cyrila a Metoda, aj to je načieranie do dedičstva slovanských učiteľov a našich dedov a otcov. Sme národ, ktorý má čo ponúknuť Európe práve teraz, keď sú tradičné hodnoty ohrozené sekularizmom.

Uchovajme si toto dedičstvo, zveľaďujme ho a budme naň hrdí.

Mária Gaboriková

Najznámejšie rody v Papradne

Fujaš

Meno Fujaš ťažko odvodit' zo slovenčiny. Nenájdeme ani príbuzné mesto či dedinu, odkiaľ by sa boli k nám prisťahovali. Napriek tomu je to starý rod, ale v Papradne málo početný. Už v roku 1770 je medzi večnými poddanými zapísaný Ondrej Fujaš. V roku 1855 sa spomínajú Adam Fujaš č. p. 301 a v roku 1874 Ondrej a Adam Fujašovci v Turkoviech grunte, zvanom Tretina. Okrem Štiavnika, kde nájdeme mená Fujko a Fujaček, inde v okolitých dedinách sa takéto podobné mená ani meno Fujaš nevyskytujú. (Podľa Štefana Meliša)

Fujašovci žijú v Papradne dodnes, ale nositeľom tohto mena v súčasnosti sú už len tri osoby. Ich predok, Tomáš Fujaš a žena Katarína, rodená Jurkemiková z Podžiaru, bývali na Dolnom Grúniku. Mali päť synov – Adama, Františka, Štefana, Tomáša a Hrehora. Adam sa odsťahoval do Brvnišťa a Hrehor do Marikovej. František so ženou Agnešou, rod. Jurčíková žili v Javoríci, ale po vojne odišli na Dolniaky a už sa nevrátili. Štefanov syn Jozef sa oženil na Podjavorníku do Chuchmákov, kde dodnes žije jeho žena Ľudmina, rod. Janičíková aj s dcérou. V Papradne žije ešte Kamila Fujašová, rod. Vaštíková, žena po Vlastovi Fujašovi, ktorý bol synom Tomášova a Antošky, rod. Kozáčíková.

Gablík

Pravdepodobne toto meno pôvodne znelo Gabľo alebo Gábel' a podobné sú aj mená Gabľas a Gablisík. Martin Gablisík sa spomína už v roku 1770, ale to bol asi iný rod.

V roku 1770 je v zozname večných poddaných zapísaný Štefan Gablík a v roku 1855 sa spomína Gablík-Strakajík, ktorý býva v dome č. p. 321. V roku 1874 sú v Holienkoviech grunte zapísaní Pavel a Anna Gablíkovi a v Turkoviech grunte Štefan Gablík. Meno Gablík, s prezývkou Kúkej najdeme aj v Brvništi. (Podľa Štefana Meliša)

V súčasnej dobe žijú v Papradne dve rodiny Gablíkovcov a celkovo osem osôb. Ich dávny predkom bol Štefan Gablík, ktorý sa ženil dvakrát. S prvou ženou Katarínou mal viac detí, ale v Papradne zostal len syn Ľudovít (známy remenár). Ľudovít a jeho žena rod. Hatajíková mali len jedného syna Ivana, ktorý ale v Papradne nežil. S druhou ženou Máriou mal Štefan dcéru Ľudmilu, vyd. Kalníková a syna Pavla. Obidvaja zostali v Papradne a ich potomkovia tu žijú dodnes. Pavol (pracoval dlhé roky na MNV) a jeho žena Anna, rod. Strašíková, mali dvoch synov a tri dcéry. Dcéry Emília vyd. Krupová, Marta vyd. Harišová a Mária, vyd. Kozáčíková žijú v Papradne aj s rodinami. Nositeľmi mena Gablík v Papradne sú teda len rodiny dvoch synov:

Jozefa (manželka, rod. Miniariková s tromi synmi) a Petra (Peter s manželkou, rod. Bašová a dvaja synovia).

Gácik

S menom Gácik sa v Papradne stretne až v roku 1874, kedy sú v Bartkoviech hoštáku zapísaní Štefan Gácik a Pavlína, pravdepodobne súrodenci a v Kováčoviech grunte Gácik Štefan s prímenným Guláš a Gáciková Mária s Jakubom Gulášom. Tento rod tu musel žiť dávnejšie, ale pod iným menom, možno Guláš či Gulášik. Toto meno je v zozname večných poddaných už v roku 1770, kde je uvedený Ondrej Gulášik a potom ešte v roku

1780, čo mohol byť aj jeho syn. V roku 1855 sú zapísaní Jakub Guláš č. p. 280 a Michal Guláš č. p. 281. Dnes už Gulášovci v Papradne nie sú, zostali len Gácikovci. Hájnik Guláš, ktorý sa pred rokmi zastrelil na Košiaroch, nepochádzal z našej obce. A možno Gácikovci majú niečo spoločné aj s Marikovou, lebo tam je osada Gacovce. (Podľa Štefana Meliša)

Rodiny Gácikovcov, ktoré dnes nájdeme v Papradne, pochádzajú od Františka Gácika a Karolíny, rod. Vaštíková. František Gácik zahynul na fronte 1. svet. vojny a zanechal po sebe dvoch synov, Emil a Teofila. Emil zomrel slobodný, Teofil žil v Papradne a mal troch synov – Ladislava, Jozefa a Františka. Jozef sa oženil do Brvnišťa, Ladislav a František zostali v Papradne. Všetci traja Teofilovi synovia zomreli mladí, ale potomkovia Ladislava a Františka tu žijú stále. Sú to: Ladislavova manželka Ľudmila, rod. Havajíková a syn Milan s rodinou. Dcéra Zdenka žije v Brvništi; Františkova manželka Emília a syn František s rodinou. Druhý syn sa odsťahoval do Jasenice, dcéra Iveta vyd. Klabníková s rodinou žije v Papradne. Celkovo žije v súčasnosti v Papradne s menom Gácik v štyroch rodinách 12 osôb.

Gáborík

Jedným z najbohatších a najrozvetvenejších rodov u nás sa stali Gáborovci. Priezvisko pochádza od maďarského osobného mena Gábor, lebo Slováci si takéto mená nedávali. Aj najstaršie zápisy, ktoré nachádzame v zozname večných poddaných majú tvar Gábor. Gáborikovcov, ktorí sa usídlili v Brvništi, nazývali Gáboriček, ale tí nie sú s Gáboríkovecami z Papradna žiadna rodina. Gáboríkovci u nás sú starý rod. Už v roku 1740 sú v matrike zapísaní Ján Gábor a manželka Barbora. V roku 1770 je v urbárskej tabuli uvedený Štefan Gáborík, ktorý je povinný panstvu ročne odrobiť 18 dní bez záprahu. Štefan Gáborík, alebo ešte jeho otec sa priženil do osady Podhúboč a odvtedy tam jeho potomkovia bývajú. Pravdepodobne sa priženil do Melišov. Štefan Gáborík sa tam spomína aj okolo roku 1780. Jeho syn Martin sa v roku 1782 oženil so Zuzanou Hojdičíkovou. Ich syn, ktorý si vzal za

Stano Gáborík

ženu Agnešu Sotoničku, bol tiež Martin. V roku 1832 sa Martinovi Gáboríkovi a Agneši narodil syn Gašpar.

V roku 1804 je v súpise poddaných v Jakšoviech hoštáku uvedený Martin Gáborík a tiež v roku 1807. V roku 1830 sa uvádzajú poddanské povinnosti Štefana Gáboríka, č. p. 371 (Podhúboč). Štefan bol asi Gašparov brat a jeho ženou bola Piláticka. Gašpar Gáborík sa oženil v roku 1853 s dcérou richtára Bašu, Agnešou. V roku 1855 je zapísané, že býva v dome č. p. 371 v Jakšoviech hoštáku. Stal sa pánskym hájnikom a mal päť synov: Adama - prezývka Strakoš, Gašpara – prezývka Gašparec, Štefana – prezývka Magár, Jozefa – prezývka Nemý (bol hluchonemý) a Františka – prezývka Franák. Dvaja Gašparovi synovia boli hájnikmi pánskych hôr. Gašpar-Gašparec hájil hory v Štiavniku, v neskoršej Nemčakovej horárni a Štefan-Magár hájil Pánsky Háj a iné pánske hory v Papradne. Pánsky Háj i horu Malinovskú neskoršie kúpili. Nadobudli aj mnoho rolí a lúk, čím sa stali jedným z najbohatších rodov v Papradne.

Najmladší František-Franák sa najprv zaoberal kováctvom a potom obchodom. Mal krčmu na Majeri a neskôr krčmu i obchod v dedine. Gašpar-Gašparec sa chcel stať v obci richtárom. V Štiavniku zanechal hájníctvo, ale zvolili ho len za podrichtára. Začal teda obchodovať. Obchod si založil aj jeho syn Jozef. Keď Gašpar a Štefan kupovali Pánsky Háj, chcel sa na kúpe podieľať aj František, ale tí s tým nesúhlasili. Vraj im vtedy povedal. „Vy kupujete svojim deťom majetky, ja kúpim svojim rozum.“ Dvoch synov dal do škôl, jeden dostal obchod a najmladšiemu zostalo gazdovstvo. Jeden z vyštudovaných synov – František bol naj-

František Ganádik

prv úradníkom v Trnave a potom riaditeľom štátnej poisťovne v Košiciach, s pôsobnosťou pre celé východné Slovensko. Druhý syn Ignác sa stal prokuristom HSL'S (Hlinkova slovenská ľudová strana) v Ružomberku. Obaja mali vysoké postavenie.

Rod Gáboríkovcov bol rozvetvený. Niektorí sa zaoberali gazdovstvom, iní remeslami ako napr. František Gáborík-Papenka, ktorý mal mäsiarstvo. Vojtech Gáborík postavil v obci prvé kino, jeho brat Baltiz mal obchod i krčmu a medzi iným vykupoval aj lesné plody, napr. maliny, čučoriedky a borovičku (plody). Na ich pozemkoch na Majeri bola postavená pila Ladislava Nemca, ktorá cez vojnu vyhorela. Niektorí Gáboríkovci odišli na zárobky do USA. Ján Gáborík-Magár si tam v období 1. svet. vojny toľko zarobil, že sa z neho stal boháč. A bol bezdetný. Štefan Gáborík, brat obchodníka Jozefa bol v Kanade, ale tomu sa tak dobre nevedilo. Dnes je tento rod rozšírený nielen v Papradne, ale aj v Brvništi /Gáborík-Magár/, v Jasenici, Bystrici (Adam Gáborík tu mal okresné jatky), v Žiline, v Trenčíne, v Piešťanoch, v Bratislave a inde. Jedna z tohto rodu sa vydala za syna poslanca Ferdiša Jurigu, známeho bojovníka za Slovensko a slovenský národ. Syn Vojtecha Gáboríka Marian vynikal v športe, v ľahkej atletike. Jozef Gáborík, syn Františka Gáboríka-Papenka sa venoval futbalu. Najprv ako hráč a potom ako rozhodca. (Podľa Štefana Meliš)

Tento rod, ktorý vyšiel z malej drevenice v osade Podhúboč, sa v posledných rokoch stal (nie len u nás) známym aj vďaka vynikajúcemu hokejistovi Marianovi Gáboríkovi, pôsobiacemu v NHL, ktorého korene siahajú do Papradna. Asi preto si nenechal príležitosť navštíviť rodisko svojich predkov a s hokejistami Dukly Trenčín u nás niekoľkokrát zohrali priateľské stretnutie s futbalistami Žiar Papradno. Mnohí z Gáboríkovcov sa z Papradna odsťahovali, ale ešte aj dnes tu žije v 9 rodinách 18 osôb, ktoré sú nositeľmi tohto známeho a rozšíreného mena.

Galafús, Galafúsik

Pôvod tohto mena je neznámy. Pravdepodobne vzniklo ako vetva rodov Gál – Gálik – Galko. Napriek tomu Galafúsikov najdeme zapísaných v urbárskej tabu-

li už v roku 1770, kde je uvedený Štefan Galafúsik, ktorý odvádza na pánskom, okrem iných povinností 18 dní pešej roboty. To isté má predpísané aj Juraj Galafúsik, pravdepodobne jeho syn v rokoch 1770 – 1780. V roku 1800 je známy Štefan Gala, len nevedno, či patril ku Gálikom alebo Galafúsikom. V roku 1830 najdeme v Jakšoviech grunte Jána Galafúsika a v roku 1855 v dome č. p. 257 Jozefa Kalafúsika. Tento rod žije v Papradne dodnes, v miestnej časti Podhúboč. Niektorí jeho príslušníci sú vedení pod menom Galafúsik, iní pod menom Galafús. Jozef Galafús bol vysťahovaný za prácou v USA, ale sa vrátil. (Podľa Štefana Meliša)

V súčasnej dobe najdeme v Papradne obidve podoby tohto mena. Tri rodiny, s celkovým počtom 10 osôb stále žijú v osade Podhúboč. Jednu rodinu tvorí Anton Galafúsik s manželkou rod. Váchalíková a dvoma deťmi, druhú jeho ženatý syn Anton Galafúsik ml. so svojou rodinou. Tretiu rodinu predstavuje Galafúsová Kristína, ktorá žije so synom Milanom. Otec Milana Galafúsa a matka Antona Galafúsika st. boli súrodenci, k zmene tvaru mena došlo len v minulom storočí.

Galko

Rod Galkovcov má v Papradne dávne korene. Najstarším tvarom tohto mena, ktoré je rozšírené po celom Slovensku bol Gál. Aj prvý majiteľ tohto mena v Papradne bol Gál. Neskôr sa z neho vyvinuli tvary Galo, Gala a Galík. Ján Galík sa ako večný poddaný spomína už v roku 1770 a v tomto roku najdeme v zozname poddaných aj iné podobné meno – Štefan Galan. V roku 1800 sú známi dvaja Galíkovci - Jano a Štefan, pravdepodobne bratia. V roku 1855 sa Galíkovci nejak spriaznili s Chrapíkmi. Zápisy z tohto obdobia hovoria, že v dome č. p. 191 býva Adam Galík – Chrapík a v dome č. p. 192 Ján Galík – Chrapko. Potom sa meno Galík zmenilo už na tvar Galko. Svedčí o tom zápis z roku 1874, kde je uvedené, že v Kontiloviech grunte býva Adam Galko. A možno je z tohto mena odvodený aj názov časti lesa pri osade Podhúboč – Gaľanov. Existuje a osada Gálovce, ale v susednej obci Štiavnik. (Podľa Štefana Meliša)

Rod Galkovcov žije v Papradne dodnes, ale predstavuje ho len jedna rodina, s celkovým počtom 5 osôb. Dávny predkom tejto rodiny, ktorá žije v osade Podhúboč, bol Mikuláš Galko. Ten zahynul v 1. svet. vojne, ale zostali po ňom syn Mikuláš a dcéra. Jeho žena sa vydala druhýkrát. Mikuláš sa oženil s Irenou, rod. Melišová, s ktorou mal štyri deti - tri dcéry a syna. Všetky tri dcéry sa odsťahovali do Šebešťanovej, v Papradne zostal len syn Miroslav. Rodinu, ktorá v súčasnosti žije v Papradne, predstavuje Miroslavova žena Albína, rod. Jureníková a syn, tiež Miroslav s rodinou.

V nedávnej minulosti žili v Papradne aj ďalšie rodiny Galkovcov. Jedna z nich pochádzala od Jozefa Galka, ktorý mal s prvou ženou dcéru Máriu a syna Jozefa, s druhou ženou Katarínou, rod. Macháčová - Annu, Pavla, Pavlína a Františka. Mária, vydatá Bašová žila v Papradne a Jozef zahynul v bani vo Francúzsku. Anna, vydatá Uhlárová, žila tiež v Papradne. Pavol sa odsťahoval do Čiech, František do Dubnice a Pavlína zomrela slobodná.

V ďalšej rodine Galkovcov, ktorí žili na dolnom konci dediny pri škôlke, mali syna a dcéru. Dcéra Rozália, vydatá Diasniková žila v Papradne na Košiaroch, ale syn Rudo sa odsťahoval do Ilavy.

Ganádik

Najstaršie zápisy tohto mena v matrikách sú Ganady a Ganad. No už v roku 1770 sú v zozname večných poddaných uvedení Ján Ganádik a Juraj Ganádik, v roku 1780 Jano Ganádik a v roku 1830 v Plešivoviech hoštáku Jozef Ganádik. V roku 1855 je spomínaný Ondrej Ganádik, zvaný Hanák v dome č. p. 253 a v roku 1874 v Múdrovom grunte Šimon Ganádik. Pri úvahe, z čoho toto meno vzniklo, sa najpravdepodobnejšie zdá, že Ganádik mal pôvodné meno Hanák, ako je to aj v jednom prípade zapísané. (Podľa Štefana Meliša)

V minulosti toto pomerne rozšírené meno sa z našej dediny vytráca a v súčasnej dobe u nás s týmto priezviskom žijú už len štyri osoby. Bez mužských potomkov zostala v Papradne aj početná rodina po Jozefovi Ganádikovi, ktorý sa oženil s vdovou Máriou Laľísovou. Mali spolu štyri dcéry

Pavol Gablík

a dvoch synov – Hanu, Rózu, Vilmu, Kristínu, Františka a Ľudovíta.

Hana sa vydala za Kolkusa, Róza mala za slobodna syna Jozefa, ktorý vyštudoval za letca, Vilme s manželom Jakubom Malínikom sa narodili štyria synovia, Kristína vydatá Zboranová sa odsťahovala do Bystrice a Ľudovít do Popradu. František (na fotografii) zostal v Papradne a s manželkou Pavlínou, rod. Kludajová mali štyri dcéry. Dvaja z Vilminých synov z Papradna odišli a ďalší dvaja predčasne zomreli. Z Františkových dcér žije v Papradne len Ľudmila, vydatá Pavlíková. K ďalším Ganádikom v Papradne patril Ondrej Ganádik, ktorého dcéra Vilma mala za slobodna dcéru Anastáziu a ako vydatá Možutíková jedného syna, ktorý sa z Papradna odsťahoval do Bystrice.

Gango

Toto, dnes už neznáme meno, bolo v minulosti dosť rozšírené. V listine z roku 1770 je uvedený Georg Gango ako člen obecnej rady v Papradne, ale potom sa s týmto menom stretáme až v roku 1830. V tomto roku je v Plešivoviech hoštáku zapísaný Štefan Gango, tiež v roku 1855 v Plešivoviech hoštáku Juraj Gandžík v dome č. p. 356, v roku 1874 František Gandžík a Izidor Gandžík.

V Hamároviech hoštáku v roku 1874 najdeme Štefana Gandžíka. (Podľa Štefana Meliša) S menom Gango a Gandžík sa dnes v Papradne už nestretáme.

**Magdaléna
a Ambro Balušíkovci**

Dôvera po tretíkrát

Už tretie volebné obdobie sa poslankyňou Trenčianskeho samosprávneho kraja stala Ing. Viera Zboranová. Blahoželáme jej k zvoleniu a pri tejto príležitosti sme jej položili niekoľko otázok.

Ako vnímaš svoj úspech v tohtoročných voľbách do TSK?

Beriem to ako ocenenie mojej doterajšej práce v obecnej a krajskej samospráve. Som veľmi rada, že sa mi ako žene a nezávislej kandidátke podarilo uspieť v silnej konkurencii mužských a politicky zastrešených kandidátov. Ďakujem všetkým za podporu a prejavenu dôveru, ktorej sa mi v regionálnych voľbách dostalo, veľmi si to vážim.

Ako hodnotíš svoje pôsobenie poslankyne v uplynulom volebnom období? Čo z predsavzatí sa ti podarilo, čo menej?

V predchádzajúcich volebných obdobiach som bola členkou dopravnej komisie, kde sa mi samozrejme s podporou kolegov poslancov podarilo presadiť súvislé rekonštrukcie ciest v našom okrese, v tomto roku aj u nás v Papradňanskej doline. Podarilo sa nám zachrániť Strednú priemyselnú školu a taktiež prevádzku kuchyne s jedálňou v SOŠ strojníckej, ďalej sa nám podarilo zabezpečiť finančné prostriedky pre investície v Nemocnici s poliklinikou v Považskej Bystrici a v oblasti kultúry finančne podporiť rôzne podujatia v okrese. Menej sa nám darilo s presadzovaním projektov v oblasti regionálneho rozvoja, kde vidím veľké rezervy.

Doteraz si pracovala v dopravnej komisii. Kde budeš pracovať v tomto volebnom období?

Začlenenie nových poslancov do jednotlivých komisií ešte nie

je určené. Proces konštituovania poradných orgánov – komisií sa začne až po ustanovujúcom zastupiteľstve, ktoré bude začiatkom decembra. Nakoľko mám skúsenosti s prácou v dopravnej komisii, potešilo by ma, keby som sa aj v tomto volebnom období stala členkou spomínanej komisie dopravy.

Čo je na práci poslanca zaujímavé a čo naopak ťažké?

Vždy ma zaujímal dianie v obci, v regióne, mám rada prácu s ľuďmi a pre ľudí. Ťažké na tejto práci je to, že nie vždy sa všetko darí tak, ako by sme si priali a nie vždy môžeme vzhľadom na obmedzené finančné možnosti TSK všetkým vyhovieť. Ťažké na práci poslanca je aj to, že preberáte zodpovednosť za kolektívne rozhodnutia a idete s kožou na trh, aj keď za veľa rozhodnutí nemôžete, lebo sa rozhoduje konsenzom.

Aké predsavzatia si si dala v štvorročnom období?

Chcela by som v čo najväčšom rozsahu pomáhať nášmu regiónu: získať finančnú podporu pre náš okres v oblasti stredného školstva, naďalej podporovať kultúru, spoločne s ostatnými poslancami za náš okres zabezpečiť viac financií pre Nemocnicu s poliklinikou v Považskej Bystrici a samozrejme pokračovať v súvislých opravách ciest II. a III. triedy, ktoré patria do správy TSK.

Blížia sa najkrajšie sviatky v roku, a preto by som touto cestou chcela všetkým zaželať šťastné a pokojné prežitie Vianočných sviatkov a nech je nasledujúci rok pre všetkých rokom radosti, šťastia a úspechov!

Ďakujem za rozhovor a želáme Vierke Zboranovej veľa úspechov v tejto neľahkej práci.

(am)

URBÁR

pozemkové spoločenstvo Papradno

URBÁR, pozemkové spoločenstvo Papradno oznamuje všetkým spoluvlastníkom spoločenstva, že dňa 1. 5. 2013 nadobudol účinnosť zákon č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách, ktorý zrušil zákon č. 181/1995 Z.z.

Na základe účinnosti nového zákona o pozemkových spoločenstvách bolo naše pozemkové spoločenstvo URBÁR-Papradno upozornené zo strany Okresného úradu Považská Bystrica, pozemkový a lesný odbor, že nám ako pozemkovému spoločenstvu s právnou subjektivitou registrovanému podľa § 11 zákona 181/1995 Z.z. vyplývajú z ustanovení nového zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách tieto povinnosti :

1. Zaslať do 31. 7. 2013 na Okresný úrad v Považskej Bystrici, pozemkový a lesný odbor zoznam členov aktualizovaný k 1. 5. 2013, ktorý obsahuje náležitosti § 18 zákona (t. j. meno, priezvisko, trvalý pobyt a dátum narodenia fyzickej osoby, názov, sídlo a identifikačné číslo právnickej osoby, pomer účasti člena spoločenstva na výkone práv a povinností, dátum a právny dôvod vzniku členstva v spoločenstve a dátum zápisu do zoznamu).

Túto povinnosť Výbor spoločenstva už vykonal.

2. Prispôbiť svoje právne pomery ustanoveniam zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách do 28. 2. 2014, to znamená prispôbiť Zmluvu o založení spoločenstva a stanov spoločenstva ustanoveniam zákona (ak sa na nich dohodli členovia spoločenstva) a zvoliť orgány spoločenstva (členov výboru a dozornej rady), dokumenty predložiť na schválenie valnému zhromaždeniu spoločenstva, ktoré schvaľuje v zmysle § 14 ods. 4 zákona zmeny Zmluvy a stanov.

Povinnosť podľa tohto bodu bude splnená na valnom zhromaždení dňa 16. 2. 2014, ak túto skutočnosť nebudú spoluvlastníci ignorovať a zúčastnia sa na valnom zhromaždení v plnom počte a hlasovaním vyjadria súhlas s týmto návrhom. Na schválenie dôležitých dokumentov je potrebná nadpolovičná väčšina všetkých hlasov spoločenstva.

3. Následne je potrebné podať na Okresný úrad Považská Bystrica, pozemkový a lesný odbor návrh na zápis zmeny údajov v registri podľa § 25 ods. 2 zákona.

Tento bod dokončí výbor spoločenstva do zákonom stanoveného termínu po úspešnom priebehu valného zhromaždenia.

Vážené členky a členovia,

vzhľadom na potrebu prispôbiť doterajšiu Zmluvu o založení spoločenstva ustanoveniam nového zákona a uskutočniť zvolenie orgánov spoločenstva (členov výboru a dozornej rady) je vaša účasť na valnom zhromaždení nevyhnutná, nakoľko v prípade nedostatočného počtu prítomných členov Urbáru, bude schôdza neplatná a URBÁR, pozemkové spoločenstvo Papradno v súlade s § 31 ods. 9 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách zo zákona zanikne.

Preto vo vlastnom záujme, ak sa z rôznych dôvodov nemôžete osobne zúčastniť rokovaniavalného zhromaždenia je nutné, aby ste písomne splnomocnili inú vami poverenú osobu, alebo člena výboru, ktorá by vás zastupovala na valnom zhromaždení. Zároveň žiadame všetkých členov spoločenstva, ktorí sa rokovania alného zhromaždenia nezúčastnia, aby vyplnili splnomocnenie a doručili ho splnomocnenej osobe.

Návrh znenia Zmluvy o pozemkovom spoločenstve vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti v zmysle § 5 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách je možné si pozrieť na vývesnej tabuli v priestoroch obecného úradu, v kancelárii urbáru. Návrh zmluvy si môžete vyžiadať na e-mailovej adrese www.urbar.papradno@gmail.com

V prípade vašich pripomienok k návrhu zmluvy môžete tieto zaslať poštou, alebo doniesť do kancelárie urbáru. Môžete priniesť aj váš návrh kandidátov do výboru a dozornej rady.

Záverom žiadame všetkých členov spoločenstva, aby sa svojou účasťou na valnom zhromaždení konanom dňa 16. 2. 2014 pričinili o zachovanie pozemkového spoločenstva URBÁR-Papradno. Pozvánka na valné zhromaždenie bude doručená každému členovi spoločenstva.

To naše folklórne Papradno

Ako ten čas rýchlo letí. Na dvere klopú Vianoce, končí sa rok 2013. Ľudia majú v tomto období k sebe bližšie. Veď sa hovorí, že Vianoce sú sviatkom pokoja, rodiny, preto prajem nám všetkým, aby sme si jeden druhého čoraz viac vážili, mali sa radi, hľadali v sebe len to dobré, ale hlavne, aby sme mali čas vypočuť jeden druhého.

Aj my Podžiaranci tvoríme takú folklórnu rodinu. Času trávim spolu neúrekom, máme prababky, pradedkov, babky, dedkov, mamy, tatov, deti... skrátka všetky vekové kategórie. Jeden od druhého sa máme čo naučiť a aj keď to možno niekedy trochu zaškripe, vždy sa všetko vyrieši. Porozprávame si príbehy, vtipy, spoločne sa zasmejeme, ale hlavne si dobre zaspievame. Veď tých našich krásnych trávnic je veru neúrekom. Človek si myslí, že už pomaly všetky pozná, a vždy ho niekto prekvapí ďalšou a ešte krajšou. Tento rok sme okrem iných nacvičili piesne Vandrovali hudci, Mladší brater z vojny šjel, Kedz sa milý na vojnu bral svojej miléj prikazoval, Vyšla hviezda jasná prevelice krásna, Vydávala bych sa já mamenky nemám, Prededveri čerešjanka a na dvore dve ... a veru máme ešte ďalšie v zálohe. Som veľmi rada, že sú tu ešte ľudia, ktorí si ich pamätajú a mohli nám ich aj zaspievať. Veď z nôt sa to všetko nedá vyčítať... Dúfam, že nám ešte veľakrát zaspievate takú, ktorú si pomaly už nik iný nepamätá.

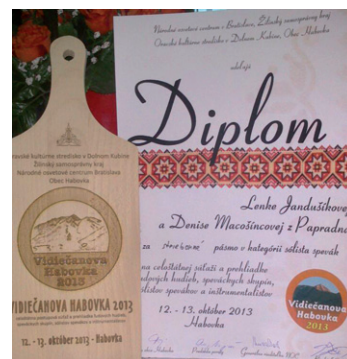
Tento rok sme boli akísi vyťa-

žení. Spievali sme na rôznych festivaloch, slávnostiach, aj v televízii sme sa objavili (od 7. decembra budeme aj na STV2 v relácii Kapura), no a od októbra sme mali okrem tradičných akcií ako Pivný festival, Úcta k starším, Poľovnícke hody na Kolibe, „Vianočné čaro“, Vianočné trhy v Štiavniku dve významné vystúpenia. Prvou bola celoslovenská súťaž Vidiečanova Habovka. Aj sme sa tešili, aj sme sa trochu báli, lebo sme neboli zdravotne úplne fit. Ale príchod celého autobusu Papradňanov, ktorí osadili pol kultúrneho domu, nám určite dodal odvalu. Súťažiacich bolo veľa, mikrofón nebol ani jeden ... ale načo nám treba také vymoženosti? Veď ani na bačovoch nemali žiadne a keď z jedného zavýskali, z druhého sa im hneď ozvali. Nezabudnuteľnou spomienkou bude určite transparent s nápisom PODŽIARAN, ktorí vytiahli tí naši, keď sme s Denkou vyšli na pódium. Prekvapili aj nás, a veru aj porotcov. Našťastie všetko dobre dopadlo, počuť nás bolo aj v poslednom rade, však sme nejaké Papradňanky. Palce sme držali aj švárnym mládcencom z Brvnišťa („havľošom“), ktorí súťažili v kategórii inštrumentalisti. Môžeme s radosťou povedať, že s Denkou sme si z celoslovenského kola odniesli v kategórii speváci nádherné strieborné pásmo a Majo s Paťom zlaté pásmo.

Vo všetkých nás asi doznievajú Ondrejovské hody, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou života našej obce. Ak dobre počítam,

tento rok sme ich slávil asi 16-tykrát. Klobúk dolu pred ľuďmi, ktorí ich organizovali, pomáhali kde sa dá. Asi málokto z nás si vie všetko predstaviť, čo to obnáša, pokiaľ nepriloží ruku k dielu. Aj keď nám počasie veľmi neprialo, na zabíjačku sa prišlo pozrieť veľa ľudí. Veď kto by si nechal ujsť vynikajúce „jelítka“, pečené mäsko, kapustnicu a keď sa bolo čím zahriať... k hodovej atmosfére nebolo už viac treba. Slávnostná svätá omša bola krásna a program? To môžete posúdiť len vy sami. Pevne verím, že sme vás zase niečím novým prekvapili a dobre ste sa s nami, ale aj gitaristkami z Plevníka, divadelníkmi zo Stupného, švárnymi šuhajmi z Brvnišťa a hlavne s našou Betkou, zabavili. Tento rok punc výnimočnosti hodov znásobil aj náš starosta Roman, keď sa rozhodol založiť novú tradíciu. Oceniť ľudí, ktorí pomáhajú tomuto nášmu malému Papradnu nie len tento rok, ale aj dlhé roky. Veď viete, človek rád pomáha a nečaká za to nič, veď to robí zo srdca a pre dobrú vec. No také jednoduché ďakujem je najkrajším ocenením.

Preto aj ja ďakujem všetkým Podžiaranom, ale aj ich rodinám, že to tak spoločne skvele zvládame. Ďakujem aj všetkým, ktorí organizujú a pomáhajú osobne pri všetkých kultúrnych akciách v Papradne, či už je to Roman, Vierka, Olga, Danka, Juraj, a pevne verím, že elán, s ktorým to všetko robia, im a ich drahým polovičkám, nik nevezme. Ďakujem aj všetkým, ktorí nám sponzorsky alebo finančne pomáhajú, lebo s nimi je to naozaj ľahšie. Ďakujem patrí aj Považskému osvetovému stredisku riaditeľke Daniele Čižmarovej a

Dane Mahútovej, ktoré nás veľmi podporujú (dokonca až tak, že vďaka podpore z obce vypracovali projekt na budúcoročný festival „V srdci Javorníkovo“ a s radosťou môžem povedať, že prešiel). A hlavne veľká vďaka vám všetkým, ktorí chodíte na všetky naše vystúpenia, podporujete nás a spoločne si tak môžeme zaspievať to naše Papradno, Papradno ...

Lenka Jandušíková

Pokojní prajete Vianoc a všetko dobré v novom roku žela FSK Podžiaran

Jeseň, pani bohatá

Jeseň patrí medzi najkrajšie ročné obdobia plné farieb a dozretých plodov. Tešíme sa z úrody, ktorú sme si dopestovali v záhradkách alebo ktorú zasadila príroda sama.

Aj v našej škole to hýrilo farbami.

Naše učiteľky primárneho vzdelávania zorganizovali súťaž Jeseň, pani bohatá. Deti mali za úlohu tvoriť z prírodnín, ktoré nám ponúka jeseň. Tekvice rôznych tvarov a veľkostí, gaštany, konáriky, mrkva či jabĺčka boli základom nádherných výrobkov. Fantázia detí a, samozrejme, aj rodičov skutočne nemala hraníc. Bolo veľmi náročné vybrať tých najlepších. Každý výtvor bol iný a jedinečný.

Na prvom mieste sa umiestnil Adrián Rak a Dianka Žilínčiková, druhé miesto obsadili súrodenci Dávid a Emka Bačíkovci, tretí boli Tamarka Šepešová a Deniska Chylková, štvrté miesto

sa ušlo Laure Nemčíkovej a Ninke Gughovej a na piate Radkovi Kyselovi a Sandre Kobanovej. Všetkým rodičom ďakujeme, že nám pomohli vytvoriť túto jedinečnú prehliadku jesenných krás.

Fotografie z výstavy si môžete pozrieť na našej webovej stránke.

Mgr. Jana Cepáková

Október- mesiac zdravej výživy

Čo je zdravšie mrkva alebo cukrík?

Odpoveď na túto a podobné otázky sa deti dozvedeli v stredu 23. 10. 2013 v ZŠ Papradno od pani Horeckej z Regionálneho ústavu verejného zdravotníctva. Deťom vysvetlila, aké sú pre nich dôležité vitamíny, ktoré nájdeme v ovocí a zelenine, a čo škodí ich zdraviu. Na záver prednášky dostali aj domácu úlohu. Majú si zaznamenávať do pracovného hárku, ktorý dostali, koľko zeleniny a ovocia zjedia po celý týždeň. Za cenné rady pre zdravý životný štýl ďakujeme a tešíme sa na ďalšiu užitočnú prednášku.

Mgr. Silvia Toporová

Deti materskej školy majú nový altánok

Deti materskej školy sa tešia z nového altánku, ktorý slúži na odkladanie hračiek do piesku a rôzneho športového náradia na školskom dvore. Podarilo sa ho vybudovať z peňazí, ktoré vyzbierali čert, anjel a Mikuláš návštevami detí v rodinách, z 2 % daní za rok 2012 a a vďaka Jánovi Levčíkovi a jeho „chlapcom“.

Touto cestou chceme osloviť všetkých, ktorí môžu darovať 2 % z daní za rok 2013. Potrebné tlačivá a pokyny nájdete na stránke obce Papradno v časti školstvo- materská škola – aktuálny. Budú tam zverejnené v mesiaci február 2014, alebo priamo v materskej škole.

Poznávacia exkurzia Bojnice 2013

Viete o tom, že našu školu už viac ako dva mesiace navštevuje rytier? Stalo sa to 22. 9. 2013, keď všetci žiaci 1. stupňa našej školy okrem prváčikov navštívili zámok v Bojniciach. Práve v tento deň sa tam odohrávali Rytierske dni, počas ktorých sa pracovníci Bojnického zámku snažili prostredníctvom širšie koncipovaných príbehov oživiť postavy rytierov z minulosti a ich výchovu ku kladným životným hodnotám a stavovským cnostiam.

Stať sa rytierom v minulosti nebolo také jednoduché. Uchádzač o tento titul musel absolvovať dlhú cestu výchovy, výcviku a skúšok. Nášmu žiakovi Adamkovi Bašovi sa to podarilo za 1 hodinu návštevy zámku. Nebol jediný, kto sa usiloval o tento vzácny titul, no práve on získal najviac kartičiek za riešenie rôznych úloh, napríklad roztriedenie zbraní, ktoré používali rytieri a ich pomenovanie, šermiarsky duel, jazda na drevenom koni, triafanie kopije do vavrínového venca a pod.

Po zaujímavej skrátenej prehliadke zámku a po zvládnutí všetkých pripravených skúšok sa konal akt menovania Adama za rytiera. Obľiekol si slávnostné rúcho a sám kráľ ho položením ozajstného meča na obe plecia pasoval za rytiera. Deťom sa to veľmi páčilo.

Hneď po prehliadke zámku sa rozprchli po okolí zámku a vrhli sa do stánkov, aby poctivo minuli peniaze, ktoré im dali rodičia ako vreckové. Takto si rozvíjali svoju finančnú gramotnosť. Keď už bola ich túžba po nákupoch uspokojená, prišla na rad aj návšteva tunajšej ZOO. Hoci sa zo začiatku zdalo, že počasie nám nebude priat' , opak bol pravdou. Kým sme si poobzerali všetky zvieratká v pavilóne slonov, dážď si splnil svoju povinnosť a opäť sa na oblohe ukázalo slniečko. Ideálny čas na objavovanie nových, ale i starých živočíšnych druhov v areáli ZOO. Čas ostal aj na zábavu na detskom ihrisku so šmykáčkami a preliezačkami. Jednoducho povedané, hotový raj pre deti. Ukonaný z nabitého programu sme sa spolu s deťmi vrátili za šoférom do autobusu, ktorý nás šťastlivo doviezol späť k našej milovanej školičke.

V areáli školy sa začalo s budovaním Zeleného chodníka

Stromy poznáme listnaté a ihličnaté. S týmito žiaci problémy nemajú. To vedia. Ťažšie je pre nich vymenovať ich druhy a určiť ich podľa obrázka či na živo. Ako vyzerá jedľa, smrek, buk alebo dub, to už každý žiak nevie presne rozlíšiť. A preto, aby si žiaci našej školy i žiaci z okolitých škôl, ktorí sem môžu zavítať na praktické vyučovanie, nezamieňali jedno za druhé (veď žijeme horami a lesmi obklopení), rozhodli sme sa popasovať s týmto problémom a pomôcť im nielen na hodinách biológie, ale aj v

reálnom živote vybudovaním náučného chodníka drevín pod názvom Zelený chodník v školskom areáli. Na začiatku náučného chodníka bude informačná tabuľa, za zhotovenie ktorej ďakujeme Štefanovi Hároníkovi. Podľa vypracovaného projektu, ktorý bol podporený finančnou čiastkou 1 400 € z MŠVVaŠ i obce Papradno, úlohy sú rozložené na štyri roky. Počas nich treba vysadiť dreviny, vypracovať pracovné listy pre žiakov, uskutočňovať pre nich besedy, kvízy, ankety na danú tematiku, ale hlavnou úlohou pre nás je naučiť ich poznávať stromy a vypestovať v nich kladný vzťah nielen k stromom, ale k lesom a prírode vôbec.

roku. Naplánovali sme jeho realizáciu na konkrétnom mieste v školskom areáli a vysadili sme 15 prvých ihličnanov. Do prác sa aktívne zapojili žiaci II. stupňa pod vedením riaditeľky školy H. Janasovej a učiteľiek Splavcovej a Šibíkovej. Za naozaj zdravé a pekné sadenice ihličnatých stromčekov, ktoré škole poskytli lesomajitelia z Papradna, srdečne ďakujeme. V ďalšom roku budeme pokračovať výsadbou listnatých stromov rastúcich v našich lesoch. Plánujeme vysadiť: buk, dub, jaseň, lipu, hrab,

topoľ, jelšu, vrbu, javor. V treťom roku vysadíme ovocné stromy a v poslednom roku sa zameriame na výsadbu okrasných kríkov, liečivých bylín a založíme skalku. Výsadba stromčekov a kríkov, to nie je jediná aktivita, ktorá je do projektu zahrnutá. Niektoré z nich sú spomenuté v úvode príspevku. Okrem nich budú žiaci plniť aj praktické úlohy – pozorovať stromčeky, ako a koľko narastú za rok, prihnojsť ich, okopávať, proste starať sa o ne.

Jednou zo zaujímavých a pútavých aktivít budú určite besedy, na ktoré budú prizývaní odborníci v tejto oblasti. Prvá beseda sa už uskutočnila, 15. novembra prišiel medzi nás p. Machciník, ktorý zaslávil žiakov 5. – 9. ročníka do života našich lesných

dravcov – medveďa, vlka a rysa. Žiaci sa dozvedeli veľa nového z ich života: čím sa živia, ako lovia, ako prežívajú zimu, ako a kedy sa rozmnožujú, koľko mláďat vrhnú, ako sa správajú pri stretnutí s človekom. Všetko, o čom p. Machciník rozprával a vi-

Za kultúrou do divadla

Jeden z novembrových dní bol pre našich ôsmakov a deviatkov iný ako ostatné. Navštívili Mestské divadlo v Žiline. Takáto udalosť sa našim žiakom nenaskytne každý deň. Väčšina z nich bola totiž v divadle po prvýkrát. V rámci predmetu výchova umením riaditeľka školy H. Janasová vybrala pre nich z bohatej ponuky divadla známy kultový muzikál Maľované na skle o najznámejšom slovenskom zbojníkovi Jurovi Jánošíkovi, z ktorého sa stal postupom času mýtus. Muzikál, známy z dlhoročného účinkovania na doskách SND v hlavnej úlohe s Michalom Dočolomanským, sa dostal z Bratislavy do Jánošíkovho rodného mesta – do Žiliny. Bolo by hriechom nevyužiť takúto príležitosť. A tak žiaci cestovali za kultúrou do divadla. Zaujala ich najmä hlavná postava muzikálu Jánošík, v ktorej spoznali frontmana skupiny Arzenia Jaroslava Gaža. Dievčatám vyhovelo a po skončení predstavenia privolil na spoločnú fotografiu. V postave smrti obdivovali herecký výkon a spev Barbory Švidraňovej, známej herečky zo seriálov Búrlivé víno a Panelák.

Muzikál sa žiakom páčil. Dôkazom toho sú aj ich výroky:

- Muzikál bol výborný. Herci podali výborné výkony – herecké i spevácke.
- Páčilo sa mi, že ľudové piesne mali rockový podklad.
- Predstavenie sa mi páčilo, lebo sme sa veľa smiali.
- Bolo to super, lebo tam hrali pekné herečky.
- Dozvedel som sa veľa zo života Jánošíka a hlavný predstaviteľ ho hral presvedčivo.
- Že je Švidraňka dobrá herečka, som vedela, ale že tak pekne spieva, som zistila až tu v divadle.
- Tú fotku s „Jánošíkom“ si budem strážiť ako oko v hlave.
- Ešte by som chcela ísť na niečo podobné. Dúfam, že si to zopakujeme aj v deviatke.

Aby sa naši žiaci kultúrne vyžili, aby sa vedeli správať či orientovať v prostredí pre nich neznámom, riaditeľstvo školy uvažuje o zaraďovaní takýchto projektov do vyučovacieho procesu i v nasledujúcich školských rokoch.

Mgr. Margita Bulíková

deozáznamami dokazoval, bolo z tunajšieho a blízkeho okolia – z Javorníkov a Strážovských vrchov. A všetky zábery a videá boli z jeho potuliek po našom krásnom kraji. Žiaci sa takto prostredníctvom peknej akcie dostali na miesta, ktoré možno nikdy nenavštívia, a sotva niekedy sa im podaria takéto „úlovky“, aké videli na besede. Tie niektorých žiakov oslovili viac, iných menej, ale to je normálne – veď každý má záľubu v niečom inom. Možno práve on na besede naštartoval u niektorých žiakov túžbu po takomto konič-

ku, ale určite všetkých presvedčil o svojej láske k horám, lesom a ich obyvateľom.

Jednu besedu máme za sebou, ihličnany sú vysadené: jedľa, smrek, borovica, čierna, limba, borovica sosna, smrekovec a borievka. Je len na nás – na žiakoch i ostatných návštevníkoch školského areálu, najmä ihriska, či stromčeky vyrastú, či pomôžu pri výučbe našich školákov, ktorí v súčasnosti do lesa zabľúdia iba sporadicky, či si v ich korunách nájdu niekedy svoje bývanie vtáky. Veríme, že áno.

Organista

V časoch, ktoré už pamätajú len ozajstní pamätníci hrával na vtedy pravidelne kosených lúkach Podjavornických lazov na harmoniku, či okarinu, výnimočne netypický hudobný nástroj, ktorý v dnešných časoch už takmer nepoznáme. Mal rád dlhé prechádzky po horách so svojim psíkom a s okarinou vo vačku. Často sa podchvíľou pomedzi jedle do doliny niesol sladko uspávací zvuk jeho okarinových melódii. A ako mladý učiteľ v starej nostalgickej škole Podjavorníkom, často viedol pokrokové technické a filozofické debaty s domácimi mládenkami, ktorí boli blízki jeho naturelu a ktorí si občas niečo prečítali a potom o tom rozmýšľali.

Potom sme mu dali jednu z najkrajších dcér Podjavornických osád, videl som staré fotky, viem čo hovorím. Bola krv a mlieko, ideál ženskej krásy tých čias, krásna tvár, nádherné vlasy, úžasná postava. Také boli vlastne všetky naše devy z Podjavorníka, nečudujem sa že sa všetky minuli do „lepších lokalít“, do Papradna, alebo inde do doliny, alebo do Bystrice, do sveta. Tak nečudo, že aj on sa do jednej takej tak neodolateľne zahľadel.

Na dedinské pomery bol, dovolím si povedať výnimočný talent. Hudobne nadaný, hral na viacerých hudobných nástrojoch, technicky zdatný, keď okrem hudby učil aj zemepis a fyziku a s umeleckým pohľadom na svet, keď jeho fotografie pozná veľa ľudí z jeho okolia. Pre mňa osobne jeho staré fotky z Podjavorníka a staré portréty blízkyh osadníkov z podjavornických osád, ktorí už dávno kraľujú v inom svete, majú nevyčísliteľnú cenu.

A ešte jednu charakteristiku by som mu prisúdil: postavou malý ale s veľkou autoritou. Už je to tiež zopár desaťročí, keď v škole v Papradne pekných pár rokov za sebou triednymi učiteľmi deviatkov mohli byť len dvaja: on a budúci dlhoročný riaditeľ školy. Asi sa to vtedy bralo tak, že len oni v tom čase mohli zvládnuť silné populačné ročníky papradňano-podjavoričanovo.

Zo školských čias mi utkvela v pamäti jedna z mnohých mno-

hých jeho srandičiek, „tentoraz zo zemepisu: Keď si chcete zapamätať názvy karibských ostrovov Kuba, Haiti a Portoriko, stačí keď si spomeniete ako vás mama doma hreší: Kubo! Hajde pod koryto!

Potom zas, ako vždy, letel čas. Osud mi na pracovisku poslal do cesty šéfa, čo okrem toho, že robil svoju prácu, mal rád organovú hudbu a zaujímal sa o konštrukciu a históriu organov ako hudobných nástrojov. Jedného pondelka ma hneď zrána zavolať na koberec. Ja nešťastný čo zas bude, som odkráčať so sústrašnými pohľadmi kolegov a kolegýň do jeho kancelárie. Na prekvapenie ma privítal z úsmevom: „Počúvaj videl si, včera dávajú v televízori takú reláciu Rok na dedine o tom tvom Papradne a Podjavorníku. Ohromné! A vystupoval tam aj organista, jeden veľmi distingovaný pán, ktorý pôsobil veľmi inteligentne. Taký má byť organista! Nielenže vie na organe hrať, ale mu aj rozumie! A tak ďalej a tak ďalej...

Vypočul som si desaťminútovú prednášku o tej relácii a o tom aký je organ kráľovský nástroj. Ja som len tichučko počúval, lebo šak prísny bol jako čert ináč, a po vypočutí prednášky o organoch som len nesmelo dodal: Nó poznám ho, je to bývalý pán učiteľ tam u nás, šak ma aj učil. Pozrel na mňa obdivne zbožku, že určite som aj ja nachyťal nejaké dobré vlastnosti keď ma takýto človek učil. A odpovedal: No je to vidno! To je jednoducho neprehľadnuteľné, len takito páni na úrovni by mali hrať na organe! A rozlúčili sme sa, ja s vydýchnutím, že žiadny prúser nemusím tentoraz riešiť.

Po čase, keď už som aj zabudol na spomenutú príhodu, sa rozdeľovali odmeny. Ako každého, aj mňa si šéf zavolať, aby mi slávnostne a blahosklonne oznámil, koľko sa mu určilo prilepiť mi k výplate. No počúvaj, privítal ma, Ty máš navyše 100%, lebo sa poznáš s organistom!

Tak takto dodatočne by som si dovolil poďakovať organistovi aj za to, že mi svojim inteligentným zjavom a prejavom hodným pána učiteľa vybavil slušné prémie.

J.Trulík

Večery s bratom

Mám rád večery s mojim bratom. Už veľa rokov spolu nebývame, ale stále nepochybne cítim, že krv nie je voda. Máme si ešte vždy čo povedať, ako keby sme bývali v jednej domácnosti. A pritom sme od seba vzdialení stovky kilometrov.

Mám rád večery s bratom. Počkáme sa v Trenčíne, alebo v Považskej a nedočkavo jacháme na Podjavorník. Alebo sa stretne priamo doma, zakúrimo si v starom šporheli, otvoríme si fľašku vína a do noci nemôžeme skončiť. Stáva sa, že si viackrát vykladáme to isté znova a znova, ale ten druhý počúva stále s rovnakým záujmom, ako by to počul prvý raz.

Mám rád večery s mojim bratom. Môj brat je totiž široko ďaleko jedinečný a neopakovateľný človek. Nechcem vidieť žiadne jeho chyby ani nedostatky, v mojich očiach je stopercentný. A chcel by som sa mu podobať, aj keď viem, že sa mi to nedarí. Je mojim vzorom od mala a myslím si, že sa mi k jeho kvalitám už nepodarí ani priblížiť. Mám rád večery s bratom. Aj pre spomienky, na ktoré sa nedá zabudnúť. Raz dávno, počas štúdií som potreboval na prednášky doniesť akúsi knihu. Dvadsať ľudí ju nedonieslo, lebo sa nedala zohnať. Ja som ju doniesol, lebo môj brat ju zohnal.

Mám rád večery s mojim bratom. Asi nikdy nezabudnem na jeden taký. Krátko po tom, ako navždy odišla naša mama. Stretli sme sa doma sami dvaja, zakúрили sme ve šporheli, otvorili víno a spomínali na zašlé časy nášho detstva a mladosti a na našich drahých rodičov. A pritom sme obidvaja plakali. Ako v súdny deň. Dvaja starí chlapi, šesťdesiatročný a päťdesiatročný. Plakali sme bez hanby pred sebou, odhodiac kľíše že chlapi neplačú. Plakali sme za mamou, ako dvaja malí chlapi, ktorých nechala samých doma. Plakali sme tak veľmi, ako veľmi sme ju celým svojim srdcom milovali... Mám rád večery s bratom. Pri predstave, že by tie večery raz mali skončiť sa mi mimovoľne tlačia slzy do očí. A pri predstave, že by mi raz mal odísť skôr ako ja, by som sa zase rozplakal...

Aj vy máte radi večery s vašim bratom? Užite si ich celou svojou dušou, celým svojim srdcom a zahodte všetky nezmyselné žabomyšie sváry, lebo sme tu len na krátkej dovolenke.

J. Trulík

Biela rozprávka

Začína sa nový zimný deň. Pani Zima nezaháľala a celú noc pracovala. Preháňala svojich bielych tátošov po strechách, chodníkoch, lúkach i poliach. Keď na nich cválala, fúkala jemné páperie do všetkých svetových strán. Na konci dediny zastavila svoje kone a obzrela sa, aby videla, čo zanechala za sebou.

Bielu rozprávku. A potom poprosila deda Mráza, nech na každé okno, i to celkom najmenšie, namaľuje obrázky. A tak sa aj stalo. Deduško išiel, maľoval a maľoval. Keď všetky okná boli pomaľované, pani Zima zaletela ku škriatkom, aby jej pomohli roz-

vešať cencúle. A škriatkovia vešali a vešali. Všade. Jeden na odkvapové ríne, druhý na lampy, tretí na stromy, iný na mosty... Cencúle boli rozvešané po všetkých kútoch i kúti-koch, nedalo

sa spočítať, koľko ich zavesili. Pani Zima sa im poďakovala a išla si oddýchnuť, lebo teraz bol rad na pani Meluzíne. Tá mala na starosti, aby sa jemné páperie nevytratilo a aby cencúle neplakali od žiaľu.

Keď ráno deti vyšli von, nechceli veriť vlastným očiam. Ich dedina sa v noci premenila na rozprávku. Uverili, až keď ich pani Meluzína vyštípala na líčka.

A pani Zima? Tá bola na seba pyšná, že zasa raz dokázala svetu, aká je šikovná.

Žiaci z krúžku masmediálnej komunikácie

Cena starostu hokejbalistom

Za vynikajúci príklad využívania voľného času pre mládež v obci Papradno, za zveľaďovanie športového areálu základnej školy kolektív hokejbalového klubu Papradno prevzal cenu starostu obce za rok 2013 počas hodových slávností v obci.

V dlhodobej súťaži Považskobystrickej hokejbalovej únie hrá tím Papradna v II. lige od roku 2009. Na klubovej súpiske sú: Anton Brezničan, František Kozáčik, Ján Badač, Ján Šipek, Ladislav Hanajník, Marek Černošík, Martin Janošik, Matúš Hikaník, Milan Šupolík, Ondrej Nemčík, Patrik Melicherík, Peter Grbál, Peter Hromadík, Peter Lališ, Peter Trnčík, Roman Grbál, Tomáš Strašík, Marek Cupan, Roman Petko, Ivan Štefek a Jakub Galko.

II. liga

1.Scorpions B	10	8	1	1	47:39	17
2.Red stars	10	7	1	2	59:30	15
3.THČ	10	7	0	3	53:35	14
4.Yetti team	10	4	2	4	48:34	10
5.Jelšové	10	4	1	5	49:47	9
6.Milochov	9	4	0	5	32:40	8
7.Papradno	9	2	1	6	26:40	5
8.Hbk Hrabové	10	0	0	10	18:67	0

Turisti Papradna na Pieninách

Každoročne na jeseň organizujú Turisti obce Papradno pre svojich členov ale aj nečlenov celodenný výlet alebo túru. Tento rok 28. septembra boli na Pieninách. Hneď zrána navštívili múzeum Červený kláštor a cez obed absolvovali 10 km dlhú trasu na pltiach. Späť k autobusu sa vracali pešo turistickým chodníkom. K dobrej nálade prispelo krásne jesenné počasie a pestro sfarbená príroda.

Napokon spokojnosť s postavením v tabuľke

V najvyššej oblastnej súťaži mužov záverečný účet jesene je pre futbalistov TJ Žiar Papradno priaznivý. Štvrté miesto je dobré, no pohľad na tabuľku hovorí, že počnúc prvými Streženicami a Dolnými Kočkovcami na ôsmom mieste sú bodové rozdiely. Možno aj to napovedá, že takmer v každej obci sú rovnaké problémy - dať dohromady v nedeľu čo najlepší káder hráčov. Situáciu už roky ovplyvňuje nepriaznivá situácia pre regionálny šport, futbal nevnímajú. Pre kluby a TJ okrem podpory zo samospráv a sponzorov neplynú z vyšších športových orgánov žiadne financie. Hráči majú prvoradú povinnosť užiť si seba a svoje rodiny, povinnosti v práci ovplyvňujú tréningovú činnosť a následne nedeľňajší výkon na ihrisku. Zlepšia sa tieto podmienky v blízkej budúcnosti? Tí, čo futbal hrajú na ihrisku, funkcionári či diváci za bariérou dúfajú, že sa tak stane. Veď takmer na každej dedine je stále futbal najpopulárnejším športom, aj keď mu aj v našom okolí rastie konkurencia v hokejbale. Ale ruku na srdce, nie sú v hokejbalových tímoch mnohí futbalisti? (vp)

Pozvanie na štefanskú prechádzku

Turisti obce Papradno vás pozývajú na štefanskú prechádzku. Zraz účastníkov je 26. 12. 2013 o 12.00 hodine na Vrchovej pri kríži. Trasa prechádzky: štiavnická kaplnka, opekanie na Kopanici pri altánku, zástavka na kolibe a návrat domov.

1. trieda muži

1.Streženice	12	7	4	1	28:12	25
2.Visolaje	12	7	2	3	30:16	23
3.Malé Lednice	12	7	1	4	20:11	22
4.Papradno	12	5	5	2	16:16	20
5.Brvište	12	5	4	3	26:12	19
6.Košeca	12	5	4	3	25:20	19
7.Lysá	12	4	4	4	23:19	16
8.D. Kočkovce	12	4	4	4	14:18	16
9.Plevník	12	4	1	7	23:19	13
10.Tuchyňa	12	3	3	6	14:28	12
11.Bolešov	12	3	2	7	14:27	11
12.Jasenica	12	2	4	6	13:25	10
13.D. Mariková	12	2	2	8	8:31	8

V. liga dorastenci

1.Borčice	15	13	1	1	62:8	40
2.Dolná Súča	15	12	2	1	61:17	38
3.Drietoma	15	9	5	1	38:25	32
4.Domaniža	15	9	2	4	52:25	29
5.Bošáca	15	8	1	6	30:23	25
6.Chynorany	15	7	1	7	57:47	22
7.Kanianka	15	7	1	7	50:46	22
8.Šimonovany	15	5	5	5	23:19	20
9.Tren. Turná	15	6	1	8	44:32	19
10.Svinná	15	5	3	7	27:45	18
11.Stará Turá	15	5	2	8	41:47	17
12.Prečín	15	4	4	7	30:36	16
13.Opatov n/V	15	4	2	9	20:54	14
14.Papradno	15	3	4	8	27:37	13
15.D. Kočkovce	15	3	0	12	16:70	9
16.Dubodiel	15	2	2	11	26:73	8

III. liga Sever starší žiaci

1.Kanianka	13	10	1	2	47:14	31
2.Nemšová	13	10	1	2	43:14	31
3.Nováky	13	9	3	1	46:14	30
4.N. Mesto n/V	13	7	4	2	33:19	25
5.Nitr. Rudno	13	7	1	5	51:28	22
6.Beluša	13	6	4	3	26:17	22
7.Nová Dubnica	13	4	5	4	37:23	17
8.D. Vestenice	13	5	2	6	36:42	17
9.Horná Nitra B	13	4	3	6	24:20	15
10.Bánovce n/B	13	3	4	6	37:37	13
11.Papradno	13	4	1	8	19:46	13
12.Z. Kostofany	13	3	3	7	20:61	12
13.Svinná	13	1	1	11	17:51	4
14.L. Rovne	13	1	1	11	11:61	4

III. liga Sever mladší žiaci

1.N. Mesto n/V	13	12	1	0	129:5	37
2..Nitr. Rudno	13	11	1	1	86:28	34
3.Nemšová	13	9	1	3	64:23	28
4.Bánovce n/B	13	8	1	4	74:31	25
5.Led. Rovne	13	8	0	5	37:34	24
6.Horná Nitra B	13	7	2	4	52:27	23
7.Z. Kostofany	13	6	1	6	43:32	19
8.Kanianka	13	5	3	5	49:46	18
9.D. Vestenice	13	5	3	5	33:45	18
10.Nová Dubnica	13	5	2	6	63:43	17
11.Nováky	13	3	3	7	29:71	12
12.Beluša	13	2	0	11	17:79	6
13.Svinná	13	1	0	12	26:104	3
14.Papradno	13	0	0	13	6:140	0

Vinš z Koliby

Koliba Papradno očakáva návštevníkov už na Štefana 26. 12. Prechádzku do tejto lokality po udržiavanej ceste môžete si urobiť aj medzi sviatkami do Silvestra. V novom roku v prvých troch mesiacoch vás tam radi obslúžia v soboty a nedele. Anna Beníková s kolektívom ďakuje každému, kto si na Kolibu našiel cestičku a dúfa, že tam opäť prídete zažiť príjemné chvíle. Spríjemniť dni sa bude usilovať aj v budúcom roku.

Kolektív Anny Beníkovej želá všetkým príjemný záver roka